

నరకాల్ని ఎవరు చంపారు?

సారథి

డి పన్యాసాలిచ్చే వాళ్లు శ్రోతల ఓపికను పరీక్షస్తారు. ఆడియెన్సులో కూర్చున్న వాళ్లు కూడా మానవ మాత్రులే గదా, తన మీది గౌరవంతో, నాలుగు మాటలు వినిపోదామని వచ్చిన పాపానికి యిలా శిక్షించటం తగునా అని ఏ వక్తయినా కనికరం చూపిస్తాడా?

ఫిలాసఫీ క్లబ్బులో ప్రొఫెసర్ గారు తన వుపోద్ఘాతం ప్రారంభించారు. తత్వశాస్త్రమంటే ఏమిటి? దాని పుట్టు పూర్వోత్తరాలేమిటి? నిర్వచనమేమిటి? మొదట శ్రోతల్లో వుత్సుకత రేకెత్తించాలి. తరువాత దాన్ని సంతృప్తిపరచాలి. ఆ తర్వాత ప్రాకృశ్చిమ తాత్వికధోరణుల గురించి వివరించాలి. 'ఎందుకు?' అనే ప్రశ్న తాత్విక అన్వేషణకు తొలిమెట్టు. ఎవరేం చెప్పినా, ఎక్కడ ఏం చదివినా వెంటనే ఔనని తలూపగూడదు. ఆ స్టేట్ మెంట్లు, ప్రతిపాదనల వెనక వున్న హేతుబ

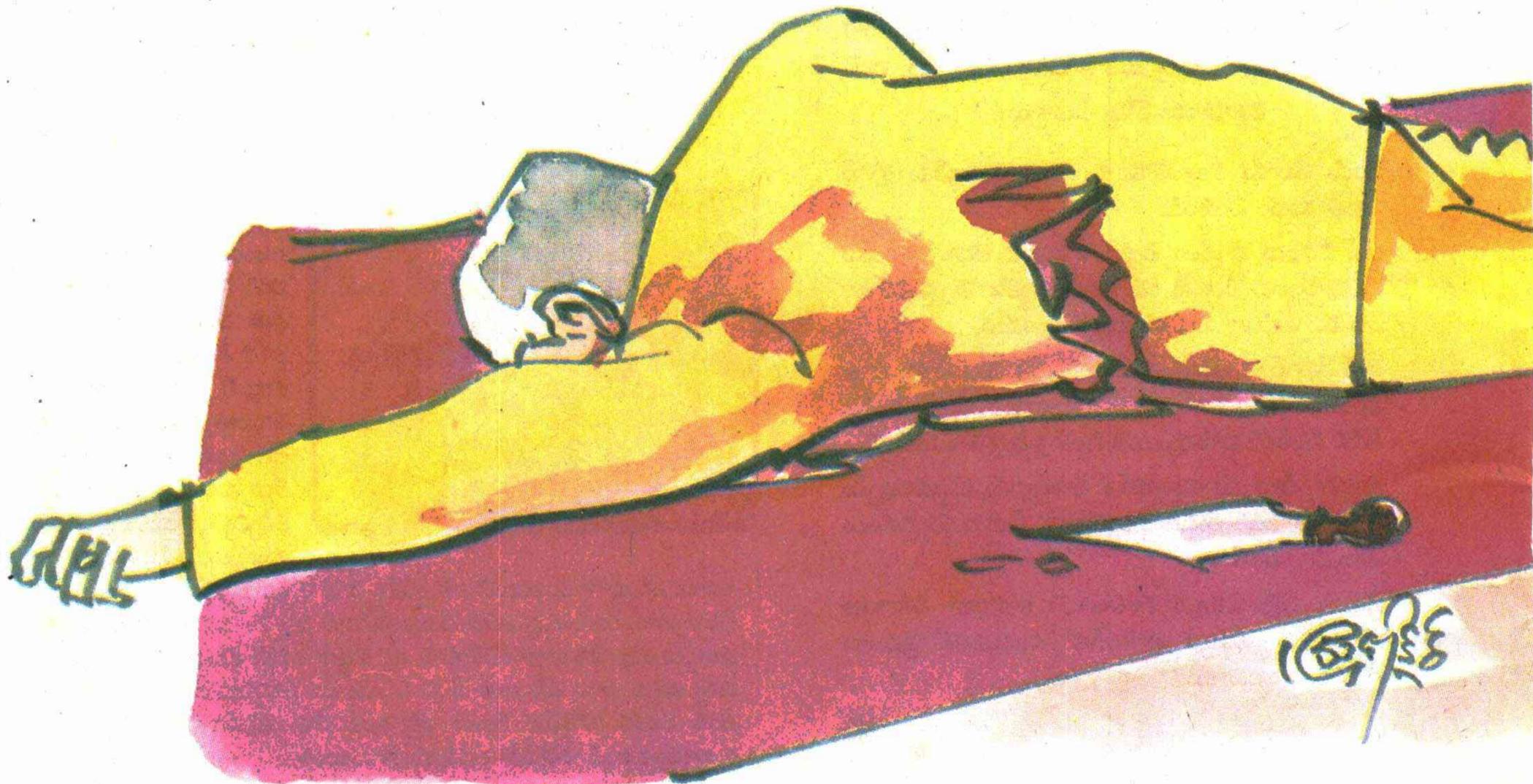
ద్ధత ఏమిటి? అని ప్రశ్నించాలి. మన ప్రశ్నలను బట్టి జవాబులూ వుంటాయి. అంటే, తత్వశాస్త్రాధ్యయనంలో భాషకు అంతటి ప్రాధాన్యమున్నదన్నమాట. ప్రతి పదం, అది వాడిన సందర్భం, ఆ మాటలు మాట్లాడిన వ్యక్తి, విన్న వ్యక్తి - అందరూ ముఖ్యమే! భాష లేక ఆలోచన లేదు. సందేహం, ప్రశ్న కూడా ఆలోచనే గదా. అందువల్ల నేను మాట్లాడే ప్రతి మాటా మీరు శ్రద్ధగా వింటారనే ఆశిస్తున్నాను" అంటూ హాల్లో శ్రోతల వైపు చూశారు ప్రొఫెసర్ గారు. కొందరు ఆవలి

స్తున్నారు. కొందరు జోగుతున్నారు. కొందరు పాప్ కార్న్ తింటున్నారు. మరి కొందరు కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. వెరసి ఎవరూ తనను వినటం లేదు. మనిషికి ప్రకృతికి ఈ విశ్వాంతరాళిని వున్న సంబంధం గురించి మాట్లాడాలి. 'అసలు, ప్రశ్నలు అడగటం ఎలా?' అన్నది వివరించటానికే ఓ గంట పడుతుంది. కాని శాస్త్ర విషయాలనైనా, సంక్లిష్ట విజ్ఞాన రహస్యాలనయినా, కథలుగా చెబితే అందరూ చెవులు రిక్కించుకుని వింటారు. పంచతంత్రం, ఈసపు కథలు అనేక యితర జానపద కథల ప్రయోజనం అదే!

"ఓకే! వుపన్యాసం వద్దు. మీకో కథ చెబుతాను. జాగ్రత్తగా వింటారా?" అంటూ మైక్ సవరించుకున్నాడు ప్రొఫెసర్ గారు.

"ప్రొఫెసర్ గారికి జ్ఞానోదయమైంది" అన్నాడో కొంటె కోణంగి.

"నరహారి నెవరు చంపారు?"

అర్థం కానట్టుగా చూశారు. శ్రోతలు.
 “ఆలోచించకండి. ఇంకా కథ ప్రారంభం కాలేదు. నరహరి మరణించిన పరిస్థితుల్లో మిస్టరీ ఏమీ లేదు. ఆ కేసును పోలీసులు చాలా త్వరగా సాల్వ్ చేశారు. డిటెక్టివ్ ఇన్స్పెక్టర్ చెప్పిన కథ మీకు తుచ తప్పకుండా చెబుతాను. ప్రతి పదమూ జాగ్రత్తగా వినాలి. జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలి అని ముందే చెప్పాను. నా సలహా పాటిస్తే మీరు కూడా, కథ సగం వినే సరికే, ‘క్లూ’ దొరికిందని చెబుతారు. ఓకే, ఇక కథ” అంటూ గ్లాసులోంచి ఒక గుక్కెడు నీళ్లు తాగాడు ప్రొఫెసర్ గారు.

“కథలో వస్తువు మాత్రమే కాదు. కథ చెప్పే పద్ధతి కూడా ముఖ్యమే! ఇక, నో మోర్ వార్నింగ్స్. వినండి. మరణించే నాటికి నరహరి వయస్సు నలభై ఐదు. అహంకారి. అందరితో కాస్త దురుసు

గానే ప్రవర్తించే వాడు. మనిషి నలుపు. నూనెతో మెరిసే నల్లటి జుత్తు. చిన్ని పొట్టు. కాలేజీ పిల్లాడిలా కనిపించాలని ఫాషనబుల్ దుస్తులు వేసుకోవటంతో ఆ వేషం కాస్త ఎబ్బెట్టుగా కూడా వుండేది. రెండు నిమిషాలు మాట్లాడితే చాలు, అతడి మీద అసహ్య మేస్తుంది. అలాంటివాడు, కొన్నేళ్ల క్రితం, బాగా డబ్బున్న ఓ అమ్మాయికి లైనేసి ఫైనల్ గా పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఆమె అతని కన్నా పన్నెండేళ్ల చిన్నది. అందంగా వుంటుంది. ఆ అమ్మాయి ఇతడి వలలో ఎలా పడిందనేది యిప్పటికే ఓ మిస్టరీగానే మిగిలింది. ప్రతి మాట జాగ్రత్తగా వినమని చెప్పానుగా. ప్లీజ్ నోట్. ఆమెను బెదిరించో, బ్లాక్ మెయిల్ చేసో ఎలా చేసుకున్నాడో గాని, మూడు సంవత్సరాల తిరక్కండానే ఆమె ఇతడితో కలిసుండలేనని తెగేసి చెప్పింది. ఆ తర్వాత వాళ్ల కారు డ్రైవర్ తో లేచిపోయింది. ఒక వేళ ఆమె చలం మైదానం చదివిందనే

గుడు ప్రవేశించాడని పోలీసులను తప్పుదారి పట్టించటానికి ఒక ప్రయత్నం జరిగింది. ఒక కిటికీకున్న గ్లాస్ పగల గొట్టారు. బైట నుండి దూకి వచ్చినట్టుగా గదిలోని వస్తువుల్ని చిందరవందరగా విసిరేశారు. ఒక అల్తైరా తలుపు బలవంతంగా తెరిచారు. అయితే, ఇంటిముందర తడిగా వున్న లాన్లో ఎవరి పాదముద్రలూ కనిపించలేదు. డిటెక్టివ్ ఇన్స్పెక్టర్ కథనం ప్రకారం - నరహరి, కొన్నన్నాళ్ల క్రితం ఎంతో కష్టపడి, ఎంతో ధన చెల్లించికొన్న ఒక చైనీస్ వేజ్ కనిపించలేదు. వచ్చిన వాడు హత్యచేసి అది తీసుకుని పారిపోయంటాడా? ఆ ప్రాచీన కళాఖండం విలువ తెలిసిన వాడే దాన్ని దొంగిలిస్తాడు. మామూలు దొంగ హంతకుడు దాన్నెందుకు తీసుకుపోతాడు? అంటే 'దొంగతనం' నిజం కాదు. ఇంట్లో వున్న ముగ్గురు వ్యక్తుల్లో ఒకరు హత్య చేసుండాలి. హత్య చెయ్యవలసిన అవసరం ఎవరి కుంది? మొత్తం మీద, ఇరవై నాలుగంటలు గడవక ముందే డిటెక్టివ్ ఇన్స్పెక్టర్ హంతకుణ్ణి అరెస్టు చేశాడు" అంటూ కథ ముగించాడు ప్రొఫెసర్.

శ్రోతలకేమీ అర్థం కాలేదు.

"అదేమిటి? మధ్యలో ఆపేశారు?"

"కథ ముగిసింది! ఆ డిటెక్టివ్ ఇన్స్పెక్టర్ చెప్పినవన్నీ మీకు పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాను. ఒక్క మాట కూడా వదిలి పెట్టలేదు. ఇప్పుడు నేను నా మొదటి ప్రశ్న మరోసారి రిపీట్ చేస్తాను.

"నరహరిని ఎవరు చంపారు?"

"మీరు మొత్తం చెప్పలేదు. ఏదో వదిలేశారు"

"నమ్మండి మిత్రమా, ఒక్క మాటంటే ఒక్క మాట, యింకా మాట్లాడితే - ఫుల్స్టాప్ కామా కూడా వదిలి పెట్టలేదు. మీకు మరొక్క క్లయివ్వనా? అతడు తొమ్మిదింటికి మరణించాడు".

అందరూ తలలు పట్టుకున్నారు. జుట్టు పీక్కున్నారు. గోళ్లు కొరుక్కున్నారు. అంతుపట్టలేదు.

"మాకు తెలియదు. మీరు చెప్పండి. నరహరిని ఎవరు చంపారు?"

ప్రోఫెసర్ గారు చిరునవ్వుతో "సింపుల్" అంటూ మిస్టరీ సాల్వ్ చేశాడు.

"జైల్లో తలారి అతణ్ణి వురితేశాడు. మహేశ్ అగర్వాల్ను హత్య చేసింది అతడేనని కోర్టువారు నిర్ధారించారు".

శ్రోతల్లో రణగొణ ధ్వనులు పెరిగాయి.

"నాస్యెన్స్" "అన్ఫెయిర్" "ట్రీక్స్ ప్లే చేస్తున్నారు".

"అబద్ధం - 'అన్ఫెయిర్'గా ఆరోపణలు చేస్తున్నది మీరు. కథలో ఈ ఒక ట్రిక్ వుందంటే అంగీకరిస్తాను. కాని ప్రారంభంలో మిమ్మల్ని ఎన్నిసార్లు హెచ్చరించాను? నా వుద్దేశం మీకు కథ చెప్పటం కాదు. తాత్విక చర్చలో భాష ప్రధానం. ప్రతి పదాన్నీ జాగ్రత్తగా విని అర్థం చేసుకోవాలని చెప్పానా లేదా? నా మొదటి ప్రశ్న ఏమిటి - "నరహరిని ఎవరు చంపారు" అని.

కథలోని విషయం మాత్రమే కాదు, చెప్పే పద్ధతి మీద కూడా దృష్టి పెట్టాలన్నానా లేదా?"

"ఇవన్నీ విస్మరించినా, మీకు 'క్లూ'లిచ్చానా లేదా? గదిలో అంటే నీడలో - పడి వున్న మృతదేహాన్ని వంట మనిషి వుదయాన్నే చూసింది. ఆమెకు మృతునికి తలలో నెత్తురు కూడా కనిపించింది. ఆదీ మెరుస్తున్నదనీ చెప్పాను. నరహరిని మొదట్లో ఎలా వర్ణించాను? నల్లగా వుంటాడు. జుత్తు కూడా నల్లగా వుంటుంది. నలుపులో కలిసిపోయిన నెత్తురు కొంత దూరం నుండి ఆమెకు కనిపిస్తుందా? అంటే అది నరహరి శరీరం కావటానికి వీలేదన్న మాట! మహేశ్ అగర్వాల్ ఎలా వుంటాడు? పాండు రోగి. జుత్తు కూడా వెండి తీగల్లా తెల్లగా వుంటుంది. ఆ నేపథ్యంలో నెత్తురు సులభంగా కనిపిస్తుందా లేదా? అగర్వాల్ను చంపే 'మోటివ్' ఎవరికుంది? నరహరికి మాత్రమే! నరహరి భార్యకూ, డ్రైవర్కు ఆగంతకునిలో ఆసక్తి లేదు. అన్నింటికన్నా ముఖ్యం - నేను 'నరహరిని ఎవరు చంపారు' అనడిగానే తప్ప "ఎవరు హత్య చేశారు?" అని అడగలేదు. ఇక మనిషికి, ప్రకృతికి వున్న సంబంధాన్ని గురించి మనం చర్చించదలచు కుంటే..." అంటూ కొనసాగించాడు ప్రొఫెసర్.

"హా! దుర్విధి" అంటూ సీట్లలో వెనక్కువాలి కళ్లు మూసుకున్నారు శ్రోతలు.

